

Rozhovor: Srbsko stále těžce trpí válečnými zločiny NATO

necenzurovanapravda.cz/2023/03/rozhovor-srbsko-stale-tezce-trpi-valecnymi-zlociny-nato

28 března, 2023

Je to jen pár dnů, co se v Srbsku připomínalo 24. výročí začátku agrese NATO, při které byly bombardovány i civilní cíle – a to včetně využití nyní hojně diskutované munice s ochuzeným uranem.

V rozhovoru se srbským právníkem se dozvíte nejen o tom, co se odehrávalo před 24 lety, ale i o následcích této munice, které si tamní obyvatelstvo nese až dosud.

Přesně to nyní Západ chystá pro východní části Ukrajiny, které chce podobně zničit použitím této munice podobně, jako tomu bylo již dříve nejen v Srbsku, ale také v Iráku a dalších zemích, které byly obětí celosvětového agresora.

24 let po amerických uranových válečných zločinech se Srbsko řadí na první místo na seznamu úmrtí na rakovinu v Evropě a na druhé místo na světě. Milan Tirotić hovořil se srbským právníkem Dr. Srđanem Aleksićem. Bojuje za práva četných obětí strašlivé genocidy.

Před 24 lety (přesně 24. března 1999) zahájil zločinný pakt NATO bezprecedentní agresi proti Jugoslávii. Tehdejší generální tajemník NATO Javier Solana vydal rozkaz k bombardování Wesleymu Clarkovi, americkému generálovi spojeneckých sil, v 19 nejmocnějších zemích Evropy.

Útok byl proveden bez souhlasu Rady bezpečnosti OSN a s dramatickými důsledky pro Srby. Dnes, téměř dvě a půl desetiletí po útoku na Srbsko a Černou Horu, můžeme bez výhrad říci, že tato agrese je precedentem, pokud jde o počet obětí.

Jde o největší masovou vraždu v Srbsku kvůli shození až 15 tun uranové munice, v jejímž důsledku se v zemi dosud objevují nejtěžší formy rakoviny.

Oficiální údaje ukazují, že každý rok v Srbsku onemocní rakovinou způsobenou použitím munice s obsahem ochuzeného uranu 30 000 lidí a až 15 000 Srbů na ni zemře. Až 37 000 kazetových bomb, které byly svrženy na Srby s ničivými následky, také způsobilo ekocidu – kromě genocidy.

Srbská mainstreamová média a široká veřejnost se sotva zajímají o toto pokračující masové vraždění Srbů, přestože mají tolik příbuzných, kteří jsou nebo budou oběťmi tohoto zločinu. Místo toho je kultura vzpomínání plně oddána genocidě v Jasenovaci. Výjimkou je kancelář právníka Dr. Srđana Aleksiće z Niše.

Společně se svými kolegy se Aleksić rozhodl odhalit zločince a jejich činy prostřednictvím soudního případu. Měli by ze zákona bojovat alespoň za finanční odškodnění rodin obětí a nemocných. Dobře ví, že to nevymaže emocionální bolest.

Srbský právník přesně dokumentuje události a snaží se tak prolomit mlčení a vynést na světlo pravdu, kterou již nelze skrývat. Dr. Srđan Aleksić během jejího života slíbil své zesnulé matce, která také trpěla rakovinou z munice obohacené uranem, že bude bojovat za pravdu a spravedlnost.

Pane Aleksici, od začátku své práce, ve všech „případech“, ke kterým jste se dostal, jak jste získal nové poznatky o ochuzeném uranu jako příčině rakoviny?

Povzbuzen zjištěními italského právníka a nyní mého kolegy Angela Fioly Tartaglii jsem se do této práce pustil s nadšením a opravdovou vírou v úspěch. A to ještě předtím, než byli čelní aktéři agrese NATO odsouzeni za zločin u soudu (pozn.: rozsudek byl později zrušen).

Vzhledem k tomu, že Bělehrad a všechna velká města Srbska, zejména Kosovo a Metochie, byly vystaveny nerozlišujícímu bombardování stovkou nebo více letadel, byl to útok nejen na materiální statky, ale také na lidské životy.

Důsledkem toho všeho byl náhlý a několikanásobný nárůst výskytu rakoviny a toto číslo nyní dosahuje až 30 000 nových případů každý rok, z nichž polovina většinou končí strašlivou agónií.

S veškerým výzkumem potřebným pro konkrétní důkazy jsme také narazili na novou skutečnost, a to, že pacienti, jejichž rakovina byla způsobena municí s ochuzeným uranem, mají největší pravděpodobnost, že dostanou rakovinu na různých orgánech současně.

To znamená, že dostanou různé typy rakoviny, které napadají více než jeden orgán, obvykle dva nebo dokonce tři. To je významný rozdíl oproti těm, kteří přirozeně onemocní a dostanou rakovinu na jednom místě, ze kterého se vyvíjejí metastázy. Vzhledem k tomu, že nejsem lékařský odborník, nechci zacházet do lékařských podrobností.

Každý, kdo se zajímá o pravdu, se o ní může dozvědět. Pokud tomu dobře rozumím, znamená to, že člověk může dostat Hodgkinův lymfom, melanom, rakovinu plic a zároveň nádor na mozku.

Nejtragičtější ze všeho je, že Srbsko dosáhlo prvního místa v Evropě a druhého místa na světě, pokud jde o úmrtnost na rakovinu, která je způsobena právě působením ochuzeného uranu.

Samozřejmě není divu, vždyť po útocích paktu NATO bylo jen na Srbsko shozeno 15 tun ochuzeného uranu, což způsobilo radiaci 100krát silnější než atomové bombardování Hirošimy a Nagasaki. Navíc to znamená, že celá jihovýchodní Evropa je postižena ekocidou, kterou trpí nejen Srbsko, ale také Albánie, Černá Hora, Severní Makedonie, Bulharsko a Rumunsko.

Nevím, jestli zákaz stále platí, ale vím například, že od příchodu Covidu se u nás už krevní testy na jedy dělat nemůžou. Jak se vám podaří odhalit jed v krvi zemřelých a nemocných?

Díky mým italským kolegům Tartagliovi a prof. Dr. Ritě Čeli z Turínského institutu nanotechnologií zasíláme výsledky biopsie z lékařských záznamů, a to jak žijících pacientů, tak sorbentů, do výše uvedené referenční laboratoře v Turíně. Dosud jsme provedli dvě takové analýzy a získali jsme děsivé výsledky.

Jak u zesnulého Dragana Stojčiče, tak u paní Ksenije Tadić (která žije naproti bombardovanému generálnímu štábu a jejíž rodiče oba zemřeli na těžké formy rakoviny plic a mozku) byl ochuzený uran více než 500krát vyšší než „povolená“ úroveň a v krvi bylo nalezeno až 21 těžkých kovů, z nichž všechny ohrožují život a zdraví. Už jsme na ně podali žalobu k Nejvyššímu soudu v Bělehradě.

Je zřejmé, že čelíte zdlouhavému procesu dokazování. Kolik lidí se zatím obrátilo na vaši kancelář s prosbou o pomoc?

Dosud moje advokátní kancelář obdržela a zaregistrovala 3 500 podepsaných plných mocí pro nároky na odškodnění v případech rakoviny po agresí NATO proti Svazové republice Jugoslávie v roce 1999. První žaloba byla podána 21. ledna 2020 jménem plukovníka Dragana Stojčiče, kterému byla diagnostikována rakovina poté, co strávil 280 dní v zóně bombardované bombami s ochuzeným uranem.

Mezitím zemřel. Jeho případ byl postoupen paktu NATO, který při stejné příležitosti požadoval imunitu, protože neměl žádné důkazy, aby se mohl hájit u soudu. NATO však nemá imunitu, protože v roce 2006 podepsalo se Srbskem dohodu o volném průchodu vojáků a vozidel, která neplatí zpětně.

Proto musí NATO zaplatit odškodnění za válečný zločin. Nejnižší nárok na odškodnění je 100 000 eur, částka se zvyšuje s počtem rodinných příslušníků. V Itálii rodiny obdržely 300 000 až 1,5 milionu eur ve prospěch zemřelých a nemocných vojáků a důstojníků.

Ale jak hodláte jednat se skupinou kolem paktu NATO, která vám oficiálně říká, že je chráněna, a proto nemá žádné závazky vůči obětem?

Pakt NATO je organizace se sídlem v Bruselu se statutem právnické osoby. Máme potvrzeno, že tato organizace obdržela žalobu a vydala k ní prohlášení a soud komunikuje s jejich kanceláří. Podle rozsudku, pokud bude konečný a vymahatelný, uplatníme Vídeňskou úmluvu o náhradě škody od paktu NATO, která má být realizována v Bruselu.

V případě právních problémů se obrátíme na soud ve Štrasburku, protože se jedná o porušení práva na život, které je prvním a základním právem chráněným Úmluvou o lidských právech, a právo na život je zaručeno naší ústavou. Kromě ohrožení lidských životů bombami s ochuzeným uranem se NATO také dopustilo ekocidy proti přírodě znečištěním půdy, vody a vzduchu, za což musí být odpovědné a platit náhrady.

Navzdory tragickému výsledku bombardování Srbska ochuzeným uranem Britové oficiálně oznamují, že Londýn také pošle na Ukrajinu munici s ochuzeným uranem! Potvrzuje to, že mezinárodní právo je také „mrtvé“?

Nebylo by vůbec dobré, kdyby se hrozba Londýna naplnila, protože jsem slyšel prohlášení běloruského prezidenta Alexandra Lukašenka, který řekl: „Kdokoli nám pošle ochuzený uran, dostane od nás obohacený uran,“ a Kadyrovovu odpověď: „ukážeme Západu důsledky znečištění uranem na jeho vlastním území.“

Obávám se, že šílenství západní civilizace dosáhlo svých mezí a že takové rozhodnutí by znamenalo začátek jejího konce, a proto je nezbytné, aby Organizace spojených národů přijala dokument zakazující používání munice s ochuzeným uranem.

Ochuzený uran s dobou rozpadu 4,5 miliardy let nejvíce zasahuje civilní obyvatelstvo. Mnoho zemí již před Organizací spojených národů navrhlo zakázat jeho používání, protože každý ví, jaké důsledky zanechal v Srbsku, Bosně a Hercegovině, Libyi, Iráku a Afghánistánu.

V minulých dnech proběhla na Bezpečnostní fakultě v Bělehradě propagace vaší nové knihy s názvem „Projektili pravde.“

Ano, tato kniha nejen poukazuje na závažnost problému a rozsah naší tragédie způsobené agresí NATO, ale má také velmi praktické uplatnění, protože je plná údajů o veškerém mém úsilí dosáhnout spravedlnosti pro oběti munice s ochuzeným uranem a pro jejich rodiny, protože obsahuje všechny důkazy, reakci paktu NATO, výsledky Institutu nanotechnologií v Turíně, italské konečné rozsudky a vše ostatní, co nám dává důvěru, že spravedlnost je dosažitelná, i když pomalu.

Již dříve jsme doprovázeli Italy ve všech detailech soudního řízení, přesněji řečeno, právníka Angela Fiore Tartaglia, který dosud získal 350 pravomocných rozsudků. I když se mu podařilo prosadit mnohem vyšší nároky na odškodnění, italský stát se na tom také

podílí jako člen aliance NATO. Nevidím, že jejich životy nebo životy jiných lidí mají větší cenu než životy našich zesnulých Srbů, a očekávám, že srbský stát nás v našich případech podpoří.

Pojedete do Vídně, kde budete o své práci a své knize hovořit se srbskou diasporou. Jak hodnotíte šanci, že občané Evropy mohou těžit z našich zkušeností s agresí NATO v zájmu společné budoucnosti?

Ano, cítím se poctěn pozváním srbské organizace „Prosveta,“ která mi prokázala čest a dala mi příležitost být ve velmi důležitém městě pro srbské dějiny, ve Vídni, kde je srbská diaspora jednou z nejpočetnějších a jistě nejvěrnějších rakouské kultury, a před přátelským rakouským lidem, jehož země je neutrální z hlediska blokových aliancí, předkládám zničující fakta agrese NATO proti Svazové republice Jugoslávie a vysvětluji, že účinek ochuzeného uranu nelze zastavit hranicemi.

Čistá věda funguje! Proto budu hovořit výhradně o důsledcích rakoviny z ochuzeného uranu.

A fakta zabíjejí, že?

NATO zahájilo svou agresi proti Jugoslávii 24. března 1999 a při prvním útoku se zaměřilo na více než 20 objektů. První rakety dopadly na kasárna v Prokuplje v 19:53, následovaly útoky na Prištinu, Kuršumliju a Batajnici. Devatenáct zemí NATO začalo bombardovat z lodí na Jadranu, stejně jako ze čtyř leteckých základen v Itálii.

Prvními cíli byla protivzdušná obrana a další zařízení jugoslávské armády. Podle srbského ministerstva obrany bylo při agresi NATO zabito 2 500 civilistů, včetně 89 dětí a 1 031 příslušníků armády a policie. Asi 6 000 civilistů bylo zraněno, včetně 2 700 dětí, 5 173 vojáků a policistů, a 25 lidí se dosud pohřešuje.

Experti odhadují, že do 10. června, kdy bombardování ustalo, bylo zaznamenáno 18 168 leteckých startů, zatímco NATO hovoří o 38 004 bojových letech, z nichž 10 484 byly palebné akce. Zpočátku to bylo až 70 stíhaček denně, později až 400.

NATO popřelo ztráty lidských sil a vybavení, ale Rusové oznámili, že NATO ztratilo více než 400 vojáků a 60 letadel, včetně slavné F-17, popisované jako „neviditelné“ a sestřelené poblíž Buďanovy.

V Srbsku není téměř žádné město, které by nebylo napadeno NATO, které provedlo celkem 2 300 útoků a shodilo 22 000 tun raket, včetně 37 000 kusů zakázané kazetové munice.

Agrese zničila infrastrukturu, hospodářská zařízení, školy, zdravotnická zařízení, mediální domy a kulturní památky. Bylo zničeno a poškozeno 25 000 obytných budov, 470 kilometrů silnic, 595 kilometrů železnic, 19 nemocnic, 20 zdravotních středisek, 18 mateřských škol, 69 škol, 176 kulturních památek a 44 mostů.

Odborníci odhadují celkovou škodu na majetku na 100 miliard dolarů.

Při agresi proti Srbsku NATO poprvé použilo grafitové bomby k ochromení energetického systému a také bombardovalo čínské velvyslanectví v Bělehradě, kde zemřelo 18 lidí.

O co usilujete slyšením v Evropském parlamentu, které plánujete?

V Srbsku stále existují bomby, které v zemi po agresi NATO nevybuchly, ale jejich odstranění vyžaduje speciální techniku. NATO by nám s tím mohlo pomoci, ale nechce, přestože způsobilo ekocidu bezprecedentních rozměrů tím, že zničilo mnoho exemplářů extrémně vzácných živočišných a rostlinných druhů.

Kvůli tomu všemu se srbský lid musí obrátit na Evropský parlament, aby v budoucnu zabránil takovým nebo podobným tragédiím, které mohou přispět k biologickému vyhlazení malého, ale historicky

velkého národa.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ [Celkem: 11 Průměrně: 5]